

IRODALOM MŰVÉSZET

SEMBENE USMAN*)

Hazám, drága népem

— Regény részlet —

Szenegál falvaiban az asszonyok már az első kakasszóra talpon vannak, tüzet raknak a konyhában, serényen hozzáállnak a fahordóba rakott köles kisépléséhez. A harmonikusnak éppen nem nevezhető zenébonát hársány kutyaugatás, a piacra özőnők lármája kísérli. Aki gyalog teszi meg az utat, annak ugyan csak igyekeznie kell, ha jó helyet akar kapni a piacon. Sokan halászcsonakjukat használják fel áruszállításra. Szenegál minden bősége képviselve van itt: a kekes-fekete bőr-szintől az albinó-ferélig. A tarka embertömeg felett vidáman ragyognak a felkelő nap sugarai.

A fedett csarnok egyes épületeiben halat és húst, másokban csillogó üveget, angol és portugál szövetet árusítanak a bambara törzsbeli kereskedők. A kiskereskedők a földre rakják ki áruikat: lopótok, prém, halomba rakott gyögyfűk és gyökerek, gyümölcs, teljes minden méretben és változatban, a közösséges tyuktojástól a strucctojásig. Az árusok hársány hangon kínálgatják portékájukat, tulharsóva a gyermekirást és a kutyaugatást.

Máskor, ha Isabelle kijött a csarnokba már ott találta Umar. De ma üres volt a helye. Mindnyájukat nyugtalanította, hogy Umar még mindig nem tért vissza a halászatról. A part szélén áldogálók futkosó tekintettel fürkésztek végig az öblöt. Ha csak egy pontocskát is felfedeznének a láthatáron! Mintha az egész piacot visszafotózták lélegzettel várakozva. Umar barátai már összeállították a mentőcsapatot, mikor egy fekete pontot fedeztek fel a vízben. Hamarosan két férfi alakját is ki lehetett venni. A csónak egy hatalmas cápát vonzott maga után.

Isabelle keresztyénurakodott a tömegen. Umarhoz szaladt: — Mi történt? — A cápa...

Umar pár szóval elmesélte küzdelmüket a cápával. Isabelle megnyugtatóan úgy tűntette fel az egészét, mint valami mulatságos kalandot. Nevetve javasolta, hogy a cápát — mint győzelmi jelvényt — állítsák ki a piacon. A veszedelmes vadászkaland részleteit hamarosan szájról szájra jártak a piacon. Umar elfoglalta a maga helyét. Tulakart adni a halászcsonakmá nyon. Isabelle nem tárgyalt mellette. Hirtelen valaki hársányan rikkantott:

— Fogadjátok legalázatosabb hódolatokat!

Isabelle felpillantott. Egy pár szándék pillantott meg, majd szörös lábszárakat, khakiszínű nadrágot, gyarmati inget és parasztiakot. Umar felismerte Raoul-t, a franciát, akivel szövetségben támadt a hajón. Felindulásában homlokán kidagadtak az erek, de uralkodott magán.

— Asszonyom — folytatta Raoul — egy üzenetet kell átadnom Jacktól, attól a fehértől, akivel a moziban találkoztam. Szemet vetett magára, s ha ő valamit a fejébe vesz... Raoul mindezt hevesen, szemtelen mosollyal adta elő. Isabelle reszketett az izgalomtól. Umar szorosan a fehér ember mellé lépett:

— Ide figyelj: a te fajtád gyalázatot hoz Afrika fekete népére, de meg sokkal inkább a saját fajtádra. Legközelebb majd beledöfjöm az ilyen mocskos szavakba!

*) Sembene Usman, szenegáli származású író. Gyermekkorában apjával együtt halászatból tartja el a családot, később Dakarban közműves munkát vállal. A háború alatt harcolt a német fasisztus ellen, elküldt Németországba és Ausztriába, végül Marselleben telepszik le, ahol ma is dokimunkás és szabadidejét írásra fordítja.

A fenti regényrészlet cselekménye Szenegálban játszódik le. Umar, a főhős, a második világháború után szép fiatal, francia feleségével, Isabelle-vel visszatér afrikai hazájába. Azt tervezi, hogy mezőgazdasági gépeket szerez be, társulásokot szervez, hogy honfitársait ki szabadítsa az európai gabona-felvásárlók karmai közül. Umar tervet érthető ígérgetéseket tesz a gyarmatosítók körében. Elhatározza, hogy ártalmatlanná teszi. Kélepcse családját a meggyilkolják. Aldozata csak fokozza a szenegáli nép további szabadságárcát.

— Mond meg inkább, mennyit kérsz az asszonyért. — Keritől — Mélyes lebecsülés volt ebben az egyetlen szóban. — Hogy eladjam? Inkább megölném!

Raoul egykedvűen válaszolt. — Kárl pedig jó árat kapna érte — vetette oda gúnyosan, aztán sietve elszaladt Umar közelébe.

Umar összeszedte magát. Ugy tett, mintha nem történt volna semmi. Egy fiatal néger nőnél, aki szalmakalapot árult, kiválasztott egy szép kalapot Isabelle számára.

Te — fordult Umar felé — a folyó gyermeke vagy. Köszönjük a segítséget. Ha van valami mondanivalód beszélj — mi hallgatunk...

Umar felállt, tiszteletteljesen levette a kalapját. Homlokán izzadság gyöngyözött. Igyekezett érthetően beszélni.

Nem vagyok idegen. Hozzá-tartozom. A ti bámatok az én bánatom is, a ti könnyeitek az én népem könnyei. Az emberek sorsa most attól függ, amit határoznai fogunk. Gödört ástunk, hogy a lárvákat megsemmisítsük. Ha összefogunk, legyőzhetjük a

meny nélkül. Azt kérdezte, hogy mi újság nálunk. Feleletül elmesélem egy olyan élményemet, amelyet már többször átéltem. Ön bizonyára nem tudja, hogy itt milyen büntetéseket rónak ki azokra, akik nem tudják megfizetni az időt. Az adóst majdnem teljesen meztelenül, rendőri felügyelet mellett kikötik a tűző napra egy nyilvános téren. A gyalázatos színjátékot az egész falu köteles végignézni. A megkötözött ember — aki egész idő alatt egy csepp vizet sem kaphat — nemcsak testileg, de lelkileg is szenved. Hát így áll a dolog nálunk. Hogy aratunk-e vagy sem, az önkéntes mindegy. Ön mindenképpen megköveteli az adót. De hogyan fizessenek a paraszok, ha mostani szorult helyzetükben nem kapnak semmi segítséget? A felvásárlók is várják a termést...

— Jó, jó. A helyzet világos! — szakitotta fébe az igazgató. De hogyan segítsek? Nem látom a módját... — Hozzason repülőgépet a fergek megsemmisítésére! — Tisztában van vele, hogy mit kér? — vetette közbe Raoul. — Magával nem tárgyalok — felelte szárazon Umar. — De látom, hogy a paraszok szerencsétlensége hűggen hagyja az igazgatót. Figyelmeztetlek, hogy hibába forduló a „manso”-hoz, ugysem segít! Így is van. — Gondolkoznai fogok a dolgon — felelte idegesen az igazgató. — Ha mást nem tehetek, foglalkozok a segítségükre. — Hálásan köszönöm — válaszolt ridegen Umar, s azzal sarkon fordult.

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

szerecséltenséget. Hiába mutatunk be áldozatot. Inkább segítséget kell kérni a távolabbi településekről, hogy a lárvák ne terjedjenek tovább. Biztosra veszem, hogy mellénk állnak. A peték máról holnapra megérnek; vagy mi semmitől meg a kártevőket, vagy ők tesznek tönkre bennünket. Nem illethetünk öbötet kezekkel. Éjjel-nappal a földeken leszünk minden husz méteren hatalmas tüzeket gyújtunk. Bemegyek a városba, onnan is próbálom segítséget kérni. — Az öregek beleegyezését bólogattak. — Mindent úgy tesszünk, ahogy kívánod. Ha segítesz nekünk magot szerezni, Allah megadja érte! — Mindent megteszek, ami erőmtől telik. Gyorsan kell cselekednünk. Ha úgy tetszik, hívjátok ki Kangurangot. Umar az európai kolónia központjában székelő francia gyarmatosítóhoz fordult. Az öregek megpróbálták viszatartani, de ő gyors léptekkel felment a lépcsőn. Megállt a csempékkel kirakott előcsarnokban. Pillantása végigtutott a falakon, melyek befogadták maguk közé annak a hatalomnak a képviselőjét, melytől most testvérelélele függött. Arra gondolt, hogy egyetlen hivatalnok sem, mozdítja majd a kisluját sem azért, hogy segítsen rajtuk. A szenegáli paraszotok csak arra válnak, hogy nehéz munkájukkal gyarapítsák az idegen gyarmatosítók vagyonát.

Az ajtóban megjelent Desirée, a mulatt titkárnő. — Itt az igazgató? — kérdezte Umar. — Itt van. De előbb megkérdelem, hogy fogad-e. Raoul van nála. Mi történt? Ugy hallottam, hogy a sáskák mindent tönkretettek. — Jelents be az igazgatónak. Umar lábujhegyen követte, s mikor elhangzott a „szabad” belépett a dolgozószobába.

— Mi a baj? — kérdezte az igazgató csodálkozva. — Megmondtam, hogy ne zavarjanak... Raoul győződikve nézett e hivatalos vendégre Umar érezte, hogy a vér a fejébe száll. — Foglaljon helyet — udvariaskodott az igazgató. — Sejttem, hogy miért jött... Bizonyára a sáskák... — Igen. — Kezét a fényezett íróasztalra tette, melyen egy üveg és két pohár állt. — Nos, beszéljen, mi újság maguknál. — Az igazgató kifogástalan udvariasága egy pillanatra lefegyverezte Umar-t, de azért keményen válaszolt. — Segítségért jöttem! — De hiszen a paraszotok már megindították a mentőakciót — aratkozott a beszélgetésbe Raoul, miközben kényelmesen elhelyezkedett a bőrtetelen. — Igazgató ur — fogott a mondókájába Umar. Megpróbált udvariasan, válogatott kifejezésekkel beszélni. — Mikor én Franciaországban harcoltam, önök még nem voltak itt. Csak felületesen ismerik az itteni viszonyokat és a lakosságot. Mi már egy hete harcolunk a kártevők ellen, minden ered-

— vad fegyverek vigyáztak — immár a törvényére hallgat, szerinte rendeződnek el arányok, árnyak, fények és hatalmak. Fel négerrel a szégyenrontó rendje ellen. Hogy győzzön Afrika. Ne kelljen többé már a Földön egy fehérek sem elpirulnia.

— Tisztában van vele, hogy mit kér? — vetette közbe Raoul. — Magával nem tárgyalok — felelte szárazon Umar. — De látom, hogy a paraszok szerencsétlensége hűggen hagyja az igazgatót. Figyelmeztetlek, hogy hibába forduló a „manso”-hoz, ugysem segít! Így is van. — Gondolkoznai fogok a dolgon — felelte idegesen az igazgató. — Ha mást nem tehetek, foglalkozok a segítségükre. — Hálásan köszönöm — válaszolt ridegen Umar, s azzal sarkon fordult.

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

A TÖKES-FÖLDESURI RENDSZER idején el voltunk zárva ettől a nagyszerű, kristálytiszta forrástól, amelynek minden cseppje öntudatot szilárdít, munkára lendít és emberségre nevel. Tüzzel-vassal, ámitással és büntetéssel riasztották el még az emberek gondolatát is attól, hogy akár csak néhány pillanatra be-tekintést nyerhessen az embert formáló nagy kultúrális megújítás gazdag kincsestárába, amely a dicső Októberi Szocialista Forradalom teremtetett talajon jött létre és gyarapodott napról napra.

Voltak azonban merész és a népet, a dolgozók felvilágosításáért minden áldozatot vállaló emberek — mint Alexandru Sahia és mások —, akik bátran szólni mertek a Szovjetunió sikereiről. Ezekbe azonban terrorral fojtották bele a szót a tökes-földesuri rendszer rendőrköpi.

Igy voltaképpen csak most, a felszabadulás utáni években kerülhetett igazán sor erre a nagy ismerkedésre a szovjet kultúrával. Különösen, ezekben

— Hozzason repülőgépet a fergek megsemmisítésére! — Tisztában van vele, hogy mit kér? — vetette közbe Raoul. — Magával nem tárgyalok — felelte szárazon Umar. — De látom, hogy a paraszok szerencsétlensége hűggen hagyja az igazgatót. Figyelmeztetlek, hogy hibába forduló a „manso”-hoz, ugysem segít! Így is van. — Gondolkoznai fogok a dolgon — felelte idegesen az igazgató. — Ha mást nem tehetek, foglalkozok a segítségükre. — Hálásan köszönöm — válaszolt ridegen Umar, s azzal sarkon fordult.

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező vége felől jön meg. Az utóbbi időben nyugtalan és ideges volt, az állapota tetten. Örült, hogy Umar hazajött — Honnan jössz? — Az igazgatónál voltam. De most sürgősen mosakodni szeretnék. — Jó, közben elkészítem az ennivalót... Umar sietve nyelt néhány falatot, s aztán fáradtan a di-ványra dőlt. — Egy óra múlva keits fel. Október 11-én kell mennem a földre. — Megint házon kívül éjszakai? — Kötelességem ott lenni! Nem tudom, mikor jöhetek haza... — Megfeszített munkában teltek a hetek. A földet végül megfeszítették a fergektől. A paraszok megkönnyebbültek, de mindannyian nyugtalanok voltak a vetőmag miatt. Umar összehívta őket. — Most mindenki menjen haza. A vetéshez majd én adok magot... — Hány barrikot kapunk? S mennyit kérsz érte? — Nem kell azonnal fizetni. Aratás után barrikot adok majd vissza. — Elment az eszed? — szólt közbe az egyik öreg. — A piros fülek sokkal gazdagabbak nálunk, mégsem adnak semmit fel-ár nélkül. — Bátyám, nekem ez a föld mindennél előbbre való. Csak egy feltétel: szabadok az új termést ne a felvásárlóknak, hanem nekem adjátok el. Más nem kérek. (Folytatása a negyedik oldalon)

Isabelle meglepte, hogy férje a város ellenkező

N. Sz. Hruscsov beszédének hatalmas nemzetközi visszhangja

Elhíntették az átalakulások magvát az ENSZ-ben

NEW YORK. (Agerpres). — A National Guardian című amerikai hetilap első oldalán közölt szerkesztési cikkében megállapítja, hogy N. Sz. Hruscsov az ENSZ-közügyülésben kifejtett tevékenységével elhíntette „az átalakulások magvát” az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

A hetilap hangsúlyozza, hogy a semleges országok és egyes nyugatbarát államok igen fontos feladatuknak tekintik a leszerelés kérdését.

Tíz év óta most első ízben maradt kisebbségben az USA a kínai ENSZ-képviselői kérdésében (43 százalékos szavazattal) azokkal szemben, akik Kína jogainak helyreállítását mellett foglaltak állást, vagy tartózkodtak a szavazástól (57 százalék). A közgyűlés — állapítja meg a National Guardian

— plenáris ülésén fogja megvitatni a gyarmati kérdést, az Egyesült Államok kénytelen volt átvenni magát ennek a határozatnak. A lap hangsúlyozza, hogy az amerikai választások után minden valószínűség szerint csúcsértekezletet hívnak össze a berlini kérdésben.

A cikk rámutat arra, hogy a semleges országok két javaslatot is terjesztettek elő az ENSZ-közügyülésben, hogy az összes államcsoporthoz egyenlő szava-

zatall rendelkezzenek az ENSZ titkárságában.

„A magot elhíntették. Az új államok tisztában vannak azzal, hogy milyen fontos az általános és teljes leszerelés, mert jól tudják, hogy mit jelent a puszkagolyó és a gyújtóbomba. Kína el fogja foglalni az öt megillető helyet és a gyarmati államok szabadok lesznek. Az emberek nem fogják várni, hogy ottani Berlinét — még tulajdonképpen friss a háború emléke — írja a National Guardian.

A béke erőibe vetett bizalommal

MONTEVIDEO. (Agerpres). TASZSZ:

A montevideói sajtó nagy figyelemmel foglalkozik N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökének a moszkvai dolgozók nagygyűlésén elmondott beszédével. Valamennyi lap nagy címkék alatt, részletes híradásban számol be N. Sz. Hruscsov beszédéről. Az El Popular címe így hangzik: „Hruscsov beszámolt sikeres ülésszakról az ENSZ-közügyülés ülésszakán. Újra hangsúlyozta a béke erőibe vetett bizalmát.”

Az egyiptomi sajtó figyelmének központjában

KAIRÓ. (Agerpres). TASZSZ: N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének a lusznyiki nagygyűlésén az ENSZ-közügyülés XV. ülésszakának munkálatainak való

részvételének eredményeiről mondott beszédét, a kairói sajtó figyelmének középpontjában áll. Az összes reggeli lapok első és második oldalán nagy címkékkel részletesen ismertették a beszédet.

A lapok kiemelik N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének az ENSZ-közügyülés XV. ülésszakán mondott beszédét, amelyben a világ, hogy a gyarmati birodalmak összeomlanak és mindezeket a változásokat nem lehet figyelmen kívül hagyni. Az Al-Ahram című lap az alábbi címmel közli beszámolóját N. Sz. Hruscsov beszédéről: „Megváltották a világot és a gyarmati birodalmak romjain új országok jelentek meg, mint az EAF, Indonézia, Burma és mások”.

Az Egyiptomi Gazette kiemeli N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének az ENSZ-közügyülés XV. ülésszakán első szakaszának munkálatainak megnyilvánuló fő

irányvonalát a haladás iránti, az erői küzdelme volt az ósdi, idejét múlt és az új fejlődését és növekedését fékező tényezők ellen.

Az összes lapok rámutatnak a szovjet kormányfő ama kijelentésére, hogy a Szovjetunió rakétafegyverrel felszerelt atomtengerflottákkal rendelkezik.

Az újságírók második világtalálkozója

BADEN. (Agerpres). Október 20-án, a bizottságok munkájának befejeztével, az újságírók badeni világtalálkozó-jának résztvevői plenáris ülést tartottak. Az ülésen Irán, Izrael, Csehszlovákia, Guinea, Bulgária, Libanon, Indonézia, Ecuador és Finnország képviselői szövegezték fel.

Bulgária képviselője indítványozta, hogy fogadjanak el egy, a világ összes újságíróihoz intézett üzenetet, amelyben kérjék, hogy támogassák a kolonializmus teljes felszámolására vonatkozó javaslatot.

Az október 21-i délutáni ülésen az általános vitában India, Románia, Madagaszkár, a Mongol NK, a Szovjetunió, Ghana, a Német SzK, Brazília, Görögország és Marokkó képviselői vettek részt. Az indiai küldött rámutatott arra, hogy a béke biztosítása és a népek közötti kölcsönös megértés szempontjából mennyire fontos az újságírók együttműködése és szoros egysége.

Nicolae Moraru román küldött javasolta, hogy a szakmai színvonal fejlesztése céljából

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs látogatása Rusztriában

BÉCS. (Az Agerpres külföldi tudósítója jelenti):

Gheorghe Gheorghiu-Dej és Stefan Voitec elvtársak, október 22-én délelőtt látogatást tettek dr. Bruno Pittermann-nál, Ausztria alkancellárjánál, az államotitott vállalatok kérdésével foglalkozó miniszterelnök, ideiglenes külügyminiszter, az Osztrák Szocialista Párt elnökénél, Gheorghe Gheorghiu-Dej és Stefan Voitec elvtársak, valamint Pittermann alkancellár között szíves megbeszélés folyt le.

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs, Leonte Răutu és Stefan Voitec elvtársak bécsi tartózkodása alkalmából Victor Dimitriu, a Román Népköztársaság ausztriai követe szombaton ebédet adott.

Az ebédet részt vettek: Gh. Gaston-Marlin, Constantin Tuzi és V. Steriopol elvtársak, a Román Népköztársaság Bécsben tartózkodó kormánykudöttisének tagjai, továbbá az osztrák főváros számos politikai, gazdasági és kulturális személyisége, köztük Bruno Pittermann szövetségi alkancellár, dr. E. Chaloupka, a szövetségi alkancellária igazgatója, Franz Jonas, Bécs polgármestere, az Osztrák Szocialista Párt alelnöke, dr. O. Kuehn professzor, a bécsi egyetem

rektora, dr. F. Knoll egyetemi tanár, a Tudományos Akadémia főtitkára, dr. Walter Wodak nagykövet, külügyminiszter, vezérigazgató, C. Wintstein miniszter, a külügyminiszterium protokoll főnöke, Anton Schopf mérnök, a szövetségi alkancellária igazgatója, J. Augenthaler, a kereskedelmi minisztérium vezérigazgatója, dr. Th. Helm, a kereskedelmi minisztérium részéről, Mario von Marquet, az Osztrák Ipari Szövetség alelnöke, dr. A. Wildmann, az Elin Unió vállalatok vezérigazgatója, dr. A. Thewanger, a Voest-üzemek igazgatója.

Victor Dimitriu, a Román Népköztársaság bécsi követe melegen üdvözölte a jelenlévőket és hangsúlyozta, hogy

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs bécsi tartózkodása alkalmából adott arra, hogy számos hasznos találkozó jöjjön létre a román és az osztrák vezetők között. Kedvező körülmények vannak — mondotta a román követe — Ausztria és a Román Népköztársaság kapcsolatának még nagyobb mérvű fejlesztéséhez minden területen. A szónok kifejezte azt a kívánságát, hogy a két ország és nép között — amelyeknek nincsenek megoldásra váró nézeteltérések — a kapcsolatok egyre szilárdabbá váljanak.

Pittermann alkancellár válaszában megköszönte a jókívánságokat és megelégedését fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy alkalmat volt találkozni Gheorghe Gheorghiu-Dej elvt.

tárral. „A technikusok és a gazdasági szakemberek — mondotta — hűdakat építenek, amelyek szó szerinti értelemben véve összekötnek két országot. Ugyanakkor tevékenységük révén hűdakat létesítenek, amelyek közelebb hozzák egymáshoz a népeket és amelyek a különböző rendszerek együtt haladhatnak. Románia és Ausztria között létezik egy természetes hid: a Duna. A béke Európának ebben a részében mindig befolyással bírt az egész világ békéjére. Ugy kell eszedekünk, hogy a dunai övezet országai közötti kapcsolatok hozzájáruljanak az általános békéhez. Kormányaink — felelte be Pittermann alkancellár — éppen ilyen irányú erőfeszítéseket tesznek”.

Az ebéd során Gheorghe Gheorghiu-Dej, Leonte Răutu és Stefan Voitec elvtársak szíves eszmecsere folytattak Bruno Pittermann-nal, Franz Jonassal és a többi vendéggel.

Este a román küldöttség tagjai megtekintették Richard Strauss Rózsavölgy című operájának előadását.

Szombaton 23 órakor Gheorghe Gheorghiu-Dej, Leonte Răutu és Stefan Voitec elvtársak elhagyták Bécest és elindultak hazafelé. A pályaudvaron a Román Népköztársaság bécsi követségének tagjai búcsúztatták őket. Victor Dimitriu, a Román Népköztársaság ausztriai követe a magyar határig kísért a román küldöttséget.

N. Sz. Hruscsov elvtárs találkozója a kubai újságírókkal

MOSZKVA. (Agerpres). — TASZSZ:

N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke október 22-én reggel fogadta a Kubai Köztársaság újságíró-küldöttségét, amelyet a

Szovjetunióban tartózkodó Carlos Francul, a Revolución lap igazgatója vezettet.

A Kremlben lezajlott találkozón N. Sz. Hruscsov baráti megbeszélést folytatott a kubai újságírókkal.

A Szovjetunió küldöttségének nyilatkozata az ENSZ-közügyülésének ülésszakán a kongói helyzet kérdésében

NEW YORK. (Agerpres). — TASZSZ:

A Szovjetunió az ENSZ-közügyülés XV. ülésszakán résztvevő küldöttsége nyilatkozatot tett a Kongói Köztársaság helyzetének kérdésében. A Szovjetunió küldöttsége

nek nyilatkozata utal azokra a kijelentésekre, amelyeket az ENSZ főtitkára október 17-én tett a kongói események alakulásával és főképpen az ENSZ-nek ebben az országban folytatott tevékenységével kapcsolatban rámutat arra, hogy ezek a kijelentések nem nyújtanak tiszta képet a Kongói Köztársaságban fennálló igazi állapotokról.

A szovjet küldöttség nyilatkozata a továbbiakban foglalkozik a kongói helyzettel.

Az ebből az országból közlő hírek szerint — mutat rá a nyilatkozat — mindeddig még nem vonták ki a belga csapatokat és a katonai személyzetet a kongói területéről. Sőt, egyre több hír számol be arról, hogy Kongóban megfigyelhető a belga kolonialisták egyre nagyobb arányú térhódítása, valamint a nyugati hatalmak egyes olyan képviselőinek érkezése, akik az ENSZ zászlaja alatt működnek.

Jelenleg olyan helyzet áll fenn, hogy a Kongói Köztársaság törvényes kormánya teljesen megfosztva funkcióit a kongói lakosság és a kormányzat támogatásával. A kongói lakosság és a kormányzat támogatásával a Kongói Köztársaság törvényes kormánya teljesen megfosztva funkcióit a kongói lakosság és a kormányzat támogatásával.

Az ENSZ-csapatok parancsnoksága — mutat rá a továbbiakban a nyilatkozat — egyezményt kötött Katanga tartomány hatóságával az e tartományban lévő ügynökök „védelmi övezet” felosztásáról. Ez az egyezmény valóban nem jelent egyebet, mint újabb lépést Chombe klíkkének ellátására, amely klíkk szembehelyezkedik a Kongói Köztársaság törvényes kormánnyal. Következésképpen az ENSZ csapatok parancsnoksága a gyarmatosítók érdekében legalább is formálisan igyekszik megszállt területet.

Ezzel párhuzamosan az ENSZ-csapatok kongói parancsnoksága továbbra is alá van rendelve a NATO országoknak. A megírók adatok szerint, az ENSZ kongói katonai vezérkarának 86 tisztje közül 45 a NATO országaiból és az agresszív katonai tömbökben résztvevő más országokból származik.

A nyilatkozatban befejezősül ez áll: mindezek újabb igazolják azt a megállapítást, amelyet a szovjet kormány annak idején a kongói helyzetről tett. Szembe kell nézni az igazsággal — a Kongóban fennálló feszültség nem tekinthető egyszerűen helyi konfliktusnak.

Montgomery tábornagy nyilatkozata

LONDON. (Agerpres). — TASZSZ:

Montgomery tábornagy beszédét mondott a második világháborúban lezajlott El-Alamein csata részvételének gyűlésén. Montgomery kijelentette: Anglia vezetőinek kitartóan keresniük kell a módot ahhoz, hogy megegyezésre jussanak a Szovjetunióval.

Amint Montgomery hangsúlyozta, a Szovjetunió és a Kínai NK vezetőivel folytatott megbeszélés során arra a következtetésre jutott, hogy ezek az országok nem akarnak háborút.

A politikai bizottság munkálatai

NEW YORK. (Agerpres).

A politikai bizottság október 21-i délutáni ülésén, a leszerelési kérdés vitájában egyetlen felszólalás hangzott el. Gaetano Martino, az olasz küldöttség vezetője védelmébe vette a nyugati hatalmaknak a leszerelés és az ellenőrzés kérdésében képviselt politikáját és kijelentette, hogy mindaddig, amíg egy műszaki szerv nem állapítja meg a végrehajtandó konkrét intézkedéseket, a leszerelés kapcsolatos különleges intézkedésekre vonatkozó politikai egyezmény aláírása nem vezethet a fegyverkezés hatékony csökkentéséhez.

Martino védelmére kelt Anglia, Olaszország és az Egyesült Államok leszerelési határozattervezetének és ezt úgy állított be, mintha mindenben megfelelne az általános és ellenőrzött leszerelés eszméjének. Martino nem emelt kifogást az ellen, hogy a semleges országok egyes képviselőit bevezették a leszerelési bizottságba.

W. Gomulka beszédét mondott a Lengyel NK szejmében

VARSÓ. (Agerpres).

A PAP hírigyűlésén jelentése szerint Varsóban október 21-én megnyitott a Lengyel Népköztársaság szejmének őszi ülésszaka.

W. Gomulka, a LEMP KB első titkára, a Lengyel NK államtanácsának tagja, az ENSZ-közügyülés XV. ülésszakának munkálataival kapcsolatos jelentésében hangsúlyozta: az ülésszak nagy jelentősége első sorban abban áll, hogy annak keretében a szocialista országok széleskörű offenzívát indítottak a háborús veszély elhárítására, az általános és teljes leszerelésért, a gyarmati rendszer végleges felszámolásáért, az Egyesült Nemzetek Szervezete tevékenysége megújításáért és strukturájának módosításáért.

W. Gomulka részletesen beszélt N. Sz. Hruscsov, a szingapuri nemzetközi ellenőrzés mellett végrehajtott általános és

teljes leszerelési javaslatáról.

Ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a javaslatok elfogadása szavatolná az emberiesség számára a tartós békét.

W. Gomulka rámutatott, hogy a lengyel küldöttség álláspontja az ENSZ-közügyülés XV. ülésszakán megvitatott valamennyi kérdésben, teljes összhangban volt a szocialista tábor összes országainak álláspontjával, mert mi egyetemes és közös külpolitikát folytatunk. A lengyel küldöttség szoros együttműködött a szocialista tábor többi országai katonai küldöttségeivel, különösen a Szovjetunió küldöttségével és annak vezetőjével, Hruscsov elvtárral.

A kongói helyzet

LEOPOLDVILLE. (Agerpres). Kongóból érkezett hírek szerint Mobutu ezredes, a kongói zendülő vezetője, kétségbeesetten kísérletek tesz, hogy megmentsen bukásra ítélt rendszerét.

Mint a Tanjug hírigyűlésén közli, Mobutu katonai segítségért továbbra is körülzárva tartja Patrice Lumumba miniszterelnök székéjét, nyomást és terror gyakorol politikai ellenfeleire. Ezzel egyidejűleg tovább folyik a parlament képviselői megvesztetése és megfélemlítése, abszolút bukásra ítélt rendszerét.

Mobutu október 20-án, a kolonialista körök segítségével támaszkodva, újabb kísérletet tett, hogy megszállja a helyet. Jeep-ekbe és katonai teherautókba zsúfolta 100 tiszt kíséretében megjelent az ENSZ-küldöttség székébe előtt és ultimátumot intézett az Egyesült Nemzetek Szervezete csapatainak parancsnokságához. Hír szerint Mobutu az ultimátumban azt követelte, hogy vonják vissza az ENSZ-csapatokat a „II Leopold” katonai tábor fegyverraktáraiból és engedjék meg csapatainak, hogy minden ellenőrzés nélkül felhasználhassák az itt lévő fegyverkészleteket. Követelte továbbá, hogy bocsássák rendelkezésére a nassili repülőtér.

Mint a United Press International leopoldvillei értesítések alapján jelenti, az ENSZ kongói fegyveres erőinek parancsnoksága visszautasította Mobutu ultimátumát. Egyidejűleg az ENSZ-csapatok parancsnoksága a leopoldvillei tartományi kormányzat rendőrségével

együtt erőseket állított a város utcáin. Ezeket az intézkedéseket azért fogadtatották, mivel a kongói közvélemény nyomatékosan követelte, hogy szavatolják a Mobutu bandát által terrorizált lakosság életbiztonságát.

A kongói főváros politikai megfigyelői rámutatnak, hogy az ENSZ-küldöttség e „várakozó álláspontja” Mobutuval szemben, akit eddig korlátlanul támogatott, azzal magyarázható, hogy Mobutu helyzete a hadseregben valószínűleg erősen megingott. Erről tanuskodik többek között az is, hogy Mobutu nagyszámú tisztet Leopoldvilleből sürgősen áthelyezett az ország belsejébe, ami egyértelmű és tiszteket a hadseregből való eltávolításával. Ez az intézkedés azzal magyarázható, hogy ezek a tiszték helytelenítették a lázadó ezredes kalandor tevékenységét.

Leopoldvilleből érkezett legújabb hírek szerint Mobutu — miután az ENSZ-csapatok parancsnoksága kijelentette, hogy nem hajlandó teljesíteni követelést — október 21-től kezdve „radikálisabban” helyezte a parancsnoksága alatt álló katonai egységeket. Ugyanakkor újra visszarendelte a fővárosba a Thisville (Leopoldville-től 100 kilométerre) kiküldött gőpesített dandárt.

ACGRA. (Agerpres).

A Ghanában megjelenő Evening News című lap leopoldvillei küldöttségétől jelentése szerint Mobutu, Kalonzi és Abako part bandái féktelen terrorrendszert hozott létre meg Leopoldville-ben és más kongói városokban. A nyugati imperialista és kolonialista körök bizonyos nyugati cégek és a Vatikán katolikus missziói

nak tevékeny támogatásával óriási összegű dollárral és frankkal pénzelik ezeket a bandákat és a törvényes Lumumba kormány ellen tevékenykedő szervezeket.

Az állandó terror alatt élő leopoldvillei lakosság panaszokod, hogy az ENSZ-csapatok semmit sem tesznek a törvénytelen ségek megszüntetésére. Az ENSZ-csapatok, amelyekről főleg a város ipari és kereskedelmi negyedében voltak össze, védtelenül hagyják az afrikai negyedik lakosságát.

Amint az Evening News külföldi tudósítója jelenti, a Kongói Nemzeti Mozgalom Párt olyan okmányok birtokába jutott, amelyekből kitűnik, hogy a gyarmatosítók nagy összegeket irányoztak elő Lumumba meggyilkolására és a párt szétesésére. A kongói reakciók erői ugyancsak mindent elkövetnek, hogy megakadályozzák a parlament közeljövőben való megnyitását.

Az Evening News jelentése szerint a Lumumba pártjának vezetése alatt álló ifjúsági szervezet követelte, hogy az ENSZ-csapatok parancsnoksága vesztet vegyen Mobutu és a többi áruló bandát garázdálkodásának.

„Kenya napja”

NAIROBI. (Agerpres).

Nairobi híradás szerint október 20-án, a kenyai Afrikai Országok Szövetség felhívására, az ország lakossága megünnevelte „Kenya napját”. E harci napon követelték Zsomo Kenyát, a kenyai nemzeti felszabadító mozgalom vezetőjének haladéktalan szabadlábba helyezését.

Zsomo Kenyát 1952 október 21-én azzal a hamis váddal tartóztatták le, hogy ő vezette a „Mau-Mau” kormányellenes tiltakozást. Az angol kolonialisták immár nyolcadik éve Lodvabba, Észak-Kenya távoli vidékére számították Kenyát és ott tartják őrizetben.